

**BLI MED I
RØD UNGDOM!**

Rød Ungdom trenger deg — som medlem!

Rød Ungdom har satt i gang ei vervekampanje: En offensiv for å få med flest mulig av de som støtter oss i organisert arbeid i Rød Ungdom.

Den kraftige utviklinga av klassekampen både i Norge og internasjonalt stiller stadig større krav til oss, derfor må også vi bli større.

Men dette er også ei utfordring til deg som synes Rød Ungdom har en bra politikk i fagforeninga, i elevbevegelsen, i kvinnekampen, til deg som sympatiserer med Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) og med Rød Ungdom, men som ennå ikke har blitt med i organisert arbeid som medlem.

Situasjonen krever at revolusjonær ungdom organiserer seg, i Rød Ungdom. Derfor denne brosjyra som vi oppfordrer deg til å lese og diskutere med kamerater i Rød Ungdom, ta opp ting du er uenig i eller lurer på, og diskuter hvordan du blir med i Rød Ungdom.

Hvorfor verve- kampanje?

Rød Ungdom er AKP(m-l)s ungdomsorganisasjon. Det er vår oppgave å organisere flest mulig ungdommer til å jobbe for kommunismen blant ungdommen, slik at vi kan støtte og styrke AKP(m-l)s politikk, og spre denne politikken blant ungdommen.

Det er to grunner til at vervekampanja er satt i gang: For det første: Partiet trenger en mye større ungdomsorganisasjon enn det Rød Ungdom er i dag: Partiet trenger en masseorganisasjon.

Hele ml-bevegelsen i Norge har hatt klar framgang den siste tida, og tilsiaget av nye medlemmer til Rød Ungdom har vært jevnt, men for lite mener vi. Vi må være mye større for at vi skal kunne møte de krava klassekampen stiller til oss, og for at vi skal bli et sterkt og tjenlig redskap for Partiet. På lang sikt er det også viktig at vi blir store — ungdommen har alltid spilt en sentral og avgjørende rolle i alle

revolusjoner, og Partiet trenger et stort ungdomsforbund for å vinne flertallet av ungdommen for revolusjonen.

For det andre: Svære deler av ungdommen i Norge regner seg som revolusjonære sosialister, støtter AKP(m-l) og Rød Ungdom i de fleste klassekampsaker, er mot supermaktene. Sympatien med sosialistiske land som Kina og Albania er større enn noensinne.

Det betyr at det finnes titusener av ungdommer som egentlig burde vært med og kjempa i Rød Ungdom, men som ennå står uorganiserte. Det betyr igjen at det finnes et svært antall revolusjonære ungdommer som ennå ikke har blitt en del av den organiserte krafta i kampen for revolusjon og sosialisme i Norge.

Framgangen den siste tida, krava Partiet stiller til oss, og det at det virkelig finnes et stort antall som kan og bør bli medlemmer, er bakgrunnen for kampanja.

*En dag vil det norske folket,
i likhet med våre vietnamesiske
og kambodsjsanske brødre,
frigjøre oss fullstendig fra
imperialismen og opprette
proletariatets diktatur. Om
ikke revolusjonen forhindrer
krigen, så vil krigen føre
til revolusjon.*

Hva slags framtid går vi i møte?

All ungdom er opptatt av framtida – om vi får jobb, et sted å bo, utdanning, og om det blir krig i vår tid.

Rød Ungdom mener at framtida for verdens folk er lys. Over hele verden har folkene reist seg til kamp mot imperialismen, for sosialismen. Folkene i Kina og Albania har vunnet og befestet seieren, og bare det siste året har nye folk kommet til: Vietnam, Laos og Kambodsja har kastet imperialistene på sjøen. I nesten alle land i Asia foregår væpna frigjøringskamp. Den 3. verdens folk og land står mer og mer samla mot supermaktene forsøk på å plyndre dem, for å forsvare og sikre seg sjøl kontroll over egne råvarer og ressurser. Også i de vestlige landa er det stort oppsving i klassekampen, og til og

med i land som Polen, Tsjekkoslovakia og Sovjet har arbeiderklassen reist kampen for en ny sosialistisk revolusjon. Verden er prega av uro og raske skiftninger, den er svanger med revolusjon. Alt dette peker mot at forutsetningene for revolusjon er gunstige, og at folkene samler seg i kampen mot supermaktene, for sosialisme.

Men det finnes også mørke skyer – de to supermaktene USA og Sovjet truer med å kaste verden ut i en ny imperialistisk krig, en krig satt i gang av supermaktene i kampen om verdensherredømmet, en ny krig der millioner av arbeiderungdommer vil bli ofra som kanonføde for imperialistenes interesser.

Revisjonistene, og supermaktene sjøl,

hevder at dette er tull, og at de jobber for fred og avspenning i verden. Dette er en minst like stor løgn som Hitlers fredsprat like før den 2. verdenskrig, og har akkurat samme formål: Å prøve å dekke over deres egentlige planer.

Supermaktene driver med såkalte freds- og nedrustningsforhandlinger i Helsingfors. Men hva ser vi? Både USA og Sovjet

avspenning? Langt derifra! I alle deler av verden forsøker de to supermaktene å underlegge seg nye områder, slå seg inn i hverandres interesserferer, plyndre den 3. verden sine naturressurser, de blander seg inn i andre lands indre anliggender, CIA regisserer kupp i Chile og KGB i Sudan, t.o.m. væpna intervensjon som i Indo-Kina og Angola tar supermaktene i

driver en opprustning som verden aldri har sett maken til, de er de to eneste maktene som er i stand til å føre en krig om verdensherredømmet. Har noen hørt om en imperialistisk makt som væpner seg til tennene, driver aggresjon og væpna provokasjoner mot folk over hele verden, bygger opp en krigsflåte på alle hav og driver øvelser mot andre land, hvis det ikke er for å forberede krig? Nei en slik imperialistisk makt finnes sjølsagt ikke. Opprustninga har bare ett formål: Å forberede krig. Og det er viktig å merke seg at det er ikke noe forsvar de to supermaktene har bygd opp, det er et offensivt militærvesen direkte innretta på angrep og okkupasjon.

Lenin sier at krig er en fortsettelse av politikken med andre midler. Og hva er supermaktens politikk i dag? Fred og

bruk. Dette er uttrykk for en ting: At de fører en desperat kamp seg i mellom om verdensherredømmet.

Vi sier at det er høyst sannsynlig at denne rivaliseringa mellom supermaktene vil ende i krig. Hvorfor? Så lenge imperialismen eksisterer finnes det ikke fred, det finnes bare våpenhvile, en våpenhvile som er midlertidig og som vil utlose en ny krig når styrkeforholdet mellom de imperialistiske maktene endrer seg.

I dag er USA en supermakt på tilbakegang. Mens USA var den ledende og dominerende imperialistiske makta etter krigen, har den lidd en rekke nederlag i de siste åra, det er nok å nevne Indo-Kina. Samtidig har det vokst fram en ny supermakt: Et nytt borgerskap tok makta i Sovjet og har omdanna denne staten fra en sosialistisk arbeiderstat til en aggressiv

imperialistisk stat.

Og ikke nok med det: Sovjet er en oppadstigende supermakt. Dette betyr at »balansen», styrkeforholdet mellom dem er endra, og i dette ligger faren for en ny krig, en omfordelingskrig mellom de to supermaktene. Om krigen kommer vil den være en urettferdig krig, en krig mellom imperialister, og mot folkene. En krig der folkene ikke kan forsvare eller alliere seg med den ene av de to supermaktene, men må kjempe mot begge for å forsvare sjølstendigheten sin.

Hva så, har vi ikke et forsvar i Norge? Nei vi har ikke det. Det borgerskapet som har makta i Norge, tenker ikke på å

forsvare nasjonen og folket sine interesser, det tenker bare på sin egen profitt, det er sjøl et imperialistisk borgerskap.

Den 2. verdenskrig lærte oss at borgerskapet i Norge ikke forsvarte landet mot Hitler-Tyskland, tvert i mot så produserte det viktig krigsmateriell for nazistene så lenge det ga mest profitt. Borgerskapet i Norge har tradisjonelt vært bundet til USA-imperialismen, men viser i dag tendenser til å rette seg mer mot sosialimperialismen, Sovjet. Dette er ikke det minste rart så lenge det norske borgerskapet kan profitere på å handle med Sovjet. Men dette betyr for det første at borgerskapet i Norge ikke på noen måte vil yte noen

Hvordan blir du medlem?

For deg som vil bli medlem og er i kontakt med folk som er med i Rød Ungdom, er det greiest å henvende seg direkte til disse. Alle medlemmer av Rød Ungdom er aktivt knytta til et lag, og laga tar sjøl opp nye medlemmer. Det er ingen vits i å gå veien om å skrive til Rød Ungdom i Oslo hvis du kjenner noen medlemmer på stedet ditt.

For deg som ikke veit om noen på stedet ditt, eller det kanskje ikke er medlemmer av Rød Ungdom der, må du skrive til Rød Ungdom, boks 610, Sen-

trum Oslo.

Medlemmer av Rød Ungdom tas opp etter en søknad der du kort sier litt om hva du driver med og hvorfor du ønsker medlemsskap. Søknaden kan du diskutere med en i Rød Ungdom, eller hvis du ikke kjenner noen, med den fra Rød Ungdom som tar kontakt med deg etter at du har skrevet til oss. Send ikke slik søknad i posten pga. sikkerhetspolitiets overvåkning, gi bare beskjed om navn, adresse, og at du ønsker medlemskap i Rød Ungdom.

Abonner på Røde Garde!

Røde Garde er avisa til Rød Ungdom, og kommer ut med ca. 10 nummer i året. Abonnement koster kr. 30,- og kan betales inn til Røde Garde, boks 2046 Grunerløkka, Oslo 5, postgirokonto 479 21 31.

motstand mot en invasjon fra USA, Norge er jo også med i NATO, og borgerskapet ville heller ikke yte noen motstand mot Sovjet hvis en slik invasjon kunne gi dem muligheter til å profittere på det også.

Konklusjonen er at mot supermaktene har ikke det norske folket noe annet forsvar enn seg sjøl, vi kan ikke stole på noen supermakt, vi kan ikke stole på borgerskapet i Norge som er villige til å hoppe på den imperialismaktas side som gir dem de beste økonomiske uttellingene.

I dag er det bare Rød Ungdom av de politiske ungdomsorganisasjonene som mobiliserer til kamp mot begge de to supermaktene, og som stiller parolen om å vende krigen til revolusjon. For om supermaktene skulle forsøke seg på en ny krig vil det samtidig bli deres bane. Ved de to første imperialistiske verdenskrigene, har angrepene ført til nye revolusjoner, nye tilbakeslag for imperialismen. Om vi følger samme linje som Kina og Albania gjorde: Forbereder oss på krigen, slåss mot enhver inntrenger, for fullsten-

dig frigjøring fra imperialismen og for sosialistisk revolusjon, så vil krigen bli en tung stein som imperialistene løfter for å slippe den på egne føtter.

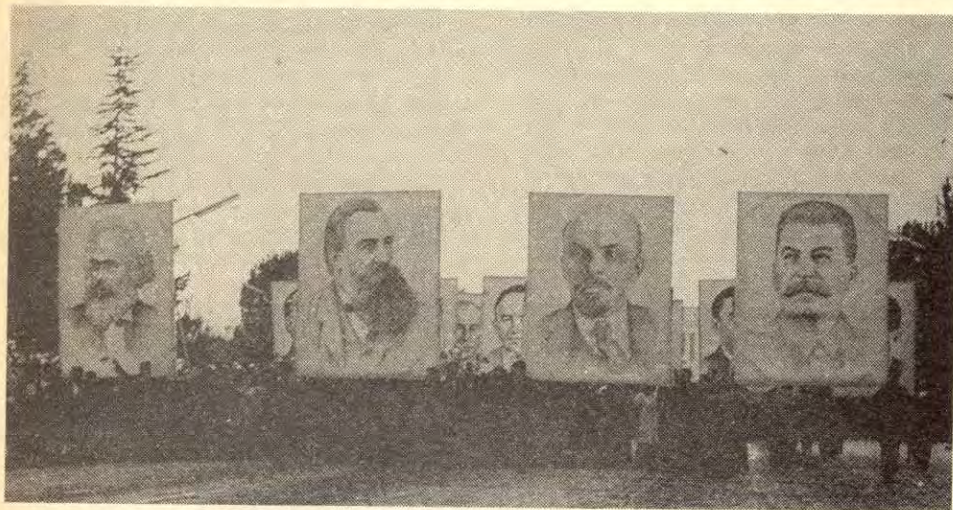
Så lenge imperialismen eksisterer vil det bli nye kriger. Vi er bestemt imot disse krigene, starta av imperialistene, og vil bekjempe både dem og deres krigsforberedelser. Men nettopp derfor hviler det et stort ansvar på alle kommunister og virkelige anti-imperialister: Vi må forberede oss på krigen, slåss mot supermaktene opprustning, og forberede oss politisk slik at vi kan vende krigen til revolusjon gjennom å reise folket til væpna kamp mot imperialistene, for sosialismen.

Derfor er det enormt viktig at all anti-imperialistisk ungdom organiserer seg og blir med i kampen mot supermaktene, mot revisjonistenes løgnaktige fredsprat, og at de organiserer seg i den eneste ungdomsorganisasjonen som virkelig forsvarende ungdommens interesser mot begge de to supermaktene, nemlig Rød Ungdom.

Supermaktene opprustning må føre til krig.

Hva vi kjemper for — proletariatets diktatur

Folket og Partiet i Albania holder fast ved marxismen-leninismen.

Ingen del av kommunistenes program har blitt hetsa mer mot av borgere og revisjonister enn nettopp dette — proletariatets diktatur. Og ikke uten grunn: Proletariatets diktatur betyr virkelig sosialisme og demokrati for arbeidsfolk, og er det eneste som kan sikre arbeiderklassen makta og hindre de gamle utbytterne i å gjøre kontrarevolusjon, eller et nytt borgerskap å komme til makta slik det har skjedd i Sovjet.

Norge har i dag et diktatur. I ethvert klassesamfunn vil det være slik at den klassen som har makta i staten dikterer sin vilje over hele samfunnet. Slik er det i Norge i dag der monopolkapitalen har statsmakta — slik vil det være under proletariatets diktatur der arbeiderklassen har statsmakta.

I Norge i dag har borgerskapet makta over arbeidsplasser, lønninger, presse og kringkasting. Monopolkapitalen har makta i staten, en stat som ikke er fascistisk fordi den innrømmer folket visse rettigheter som f.eks. retten til å

holde møter og utgi aviser, men som like fullt er et klassesdiktatur fordi disse rettighetene ikke gir folk noen som helst makt over sin egen situasjon. Kort sagt en stat der mindretallet dikterer det store flertallet. Proletariatets diktatur er å snu dette på hodet.

Under proletariatets diktatur er det arbeiderklassen som har makta i staten.

Borgerskapet sier at proletariatets diktatur er udemokratisk. Vi mener at ingenting er mer demokratisk enn at arbeiderklassen tar saka i sine egne hender, oppretter sin egen stat, gjør slutt på undertrykking og utbytting av det arbeidende folket, innfører virkelig demokrati for det store flertallet og undertrykker den lille klikken av gamle herskere som vil gjeninnføre kapitalismen.

Proletariatets diktatur betyr for første gang virkelig demokrati for det arbeidende folket, politisk frihet på arbeidsplassene, virkelig mulighet til å anvende ytringsfriheten i radio og presse, og arbeiderkontroll i fabrikkene over staten.

I Kina og Albania mobiliseres hele det arbeidende folket til å diskutere og bestemme planer, økonomi, lover og beslutninger. Valgte representanter kan umiddelbart trekkes tilbake av de som har valgt dem hvis de går mot arbeiderklassens interesser. I Albania har alle – sjølsagt inkludert ledelsen i Partiet og staten – plikt til å svare på kritikk som reises på f.eks. veggaviser.

Proletariatets diktatur avskaffer utbyttinga, sikrer arbeidet til alle og jevn sitgning i produksjonen uten kriser, fordi hele grunnlaget for produksjonen legges om: Under kapitalismen innrettes produksjonen etter profitten, under proletariatets demokratiske diktatur på å tilfredsstille folkets behov.

Og ikke minst: Sosialismens seier over imperialismen i verdensmålestokk vil avskaffe sjølve krigen, fordi den fjerner årsaken til krigen: Kapitalismens jakt etter maksimal profitt.

Hvorfor hetser borgerskapet så vilt mot proletariatets diktatur, mens de velsigner APs og SVs »stats-sosialisme»? Det er bare en grunn til dette, men en viktig grunn: APs og SVs »statssosialisme» har ikke mer til felles med sosialisme enn navnet. Tvert i mot så passer dagens »AP-sosialisme» monopolkapitalen som hånd i hanske, mens bare proletariatets diktatur betyr virkelig sosialisme og slutt på alle privilegier for borgerskapet.

Sosialisme er proletariatets diktatur.

En tegning fra det albanske vitsebladet »Hosteni» i forbindelse med kampen mot byråkrati. »Når arbeiderklassen taler, tier byråkratiet».

Bildet er fra politiets angrep på feiringa av 100-årsdagen for Paris-kommunen, i Paris 1971.

Spillet kan veltes — Mai -68 i Frankrike

Er revolusjon mulig i Norge, lever ikke vi i et fredelig hjørne av verden der konfliktene ikke er så harde og løses på annen måte? Mange hevder dette, og sier at revolusjon, det er mulig og riktig i land som Kina, India osv., men i Norge – Nei.

Vi skal bare gi ett eksempel på at dette er feil, på at revolusjon er både mulig og nødvendig og at ting kan skje raskt også i vesten – mai 68 i Frankrike.

Bakgrunnen for mai-opprøret var bl.a. en voldsom prisstigning samtidig som lønningene sto omtrent stille. Det ble umulig for en fransk arbeider å leve på lønna han fikk utbetalt. Da demonstrasjonene og misnøyen vokste på vårparten var det få som trodde at dette skulle utvikle seg til opprør, til kamp om statsmakta. Men det ble det – i flere uker var kapitalismens framtid i Frankrike høyst usikker, svære demonstrasjoner av studenter, bønder og arbeidere i gatene, bedriftsokkupasjoner og streiker prega det politis-

ke livet. Men ikke nok med det: I en hel by – Nantes – tok arbeiderne fullstendig over makta for en kort stund og oppretta proletariatets diktatur. De satte de »folkevalgte» organene til side, valgte egne komiteer til å styre, oppretta et eget pris- og varedistribusjonssystem. Prisene ble senka og alle unødvendige mellomledd kutta ut. Folket valgte representanter til å styre på fabrikk- og gatebasis. Arbeiderne tok sjøl over fabrikkene.

Nantes-kommunen ble knust av franske politi- og hæravdelinger etter en ganske kort stund, men først etter at arbeiderne hadde forsvart seg så godt de kunne med våpen, keller stein og stokker.

Men proletariatets diktatur i Nantes og Mai-opprøret i Frankrike kan lære oss en viktig ting: At revisjonistenes og borgernes prat om at revolusjon og opprør i »det fredelige vesten» er umulig, er løgnprat fra ende til annen.

En revolusjonær situasjon kan oppstå

raskt, og kan føre til at arbeiderklassen tar opp kampen med kapitalistene – ikke bare om dagskrav, – men om sjølv

statsmakta, under forutsetning av at opprøret ledes av et sterkt kommunistisk Parti.

Rød Ungdom har ei stolt historie

Rød Ungdom og vår forløper SUF(m-l) har bare eksistert siden slutten av 60-åra. På denne korte tida har Rød Ungdom vist seg som en ledende kraft i klassekampen blant ungdommen.

- Når ungdommen har gått til kamp for sine interesser mot imperialism, monopolkapital og stat, har Rød Ungdom konsekvent støtta opp om denne kampen. Vår historie er prega av uforsonlig kamp mot klassefienden. La oss ta noen eksempler:

- Det var SUF(m-l) som støtta og leda ungdomsskoleelevenes og gymnasiastenes kamp mot normerte prøver i begynnelsen av 70-åra. For første gang siden krigen streika og demonstrerte tusenvis av elever. Denne bevegelsen betydde begynnelsen

på oppsvinget for den progressive elevbevegelsen i Norge.

- Det var SUF(m-l) som gikk i spissen for å styrke solidariteten med det vietnamesiske folket blant ungdommen. Mens AP og SF satte fram den hyklerske og pasifistiske parolen »Fred i Vietnam», sa de revolusjonære: »Seier for FNL, USA ut av Vietnam», og ga sin fulle støtte til den rettferdige krigen FNL førte mot USA-imperialismen. Denne linja fikk stor gjennomslagskraft, og ungdom over hele landet blei mobilisert til solidaritetsarbeid.

- I 60-åra hadde AP nesten greid å nedlegge 1. mai som kampdag for arbeiderklassen. Ungene fikk ballonger og brus, og hvis det var demonstrasjoner, så var de prega av classesamarbeid og pro-

Rød Ungdom har stått i spissen for solidaritetsarbeidet med det spanske folket blant ungdommen.

Rød Ungdom har gått i spissen streikestøtteearbeidet blant ungdommen

imperialistiske paroler. Helt siden ml-bevegelsen vokste fram, har vi lagt stor vekt på å gjenreise 1. mai som kampdag. De siste åra har klassekamptoga omfatta titusener av folk, og regjeringstogene til SV og DNA har blitt stilt i skyggen.

- Rød Ungdom har gått i spissen blant ungdommen for å støtte streikende arbeidere og bønder. Mens SU, KU og AUF har gått til angrep på streikestøttekomiteene, har vi gjort så mye vi kan for å drive et organisert støttearbeid, økonomisk og politisk i disse komiteene som de streidende sjøl uttaler er avgjørende for

streikens seier.

- I dag er Rød Ungdom den eneste ungdomsorganisasjonen som er mot de to supermaktene USA og Sovjet, som forsøker å avsløre deres krigsplaner og reise ungdommen til kamp mot krigen.

Rød Ungdom er stolt av sin historie. Samtidig har vi gjort en del feil, og vi er også stolte over at vi kan innrømme og prøve å rette på disse feila. Men den viktigste svakheten nå er at vi er for få. Det er nettopp derfor at vi trenger også deg som medlem.

AUF, SU, og KU sabotasje av arbeider- klassens kamp

Marxismen er arbeiderklassens ideologi og har alltid vært populær i arbeiderklassen verden over fordi den står for frigjøring, for revolusjon.

For borgerskapet er det uhyre viktig å lede arbeiderklassens kamp på avveier, lede den inn i ufarlige former for å uskadeliggjøre den. Til dette trenger bor-

gerskapet **revisjonismen**: En ideologi som utgir seg for å være marxisme, utgir seg

for å forsvare arbeiderklassen, men som helt og fullt tjener borgerskapet fordi den

HVA ER RØD UNGDOM ?

— Rød Ungdom er ungdomsorganisasjonen til AKP(m-l). I løpet av de tre åra AKP(m-l) har eksistert, har Partiet rukket å markere seg som det eneste partiet i Norge som har en skikkelig klassekamp-politikk for arbeiderklassen, som konsekvent støtter klassens krav og kampen gjennom f.eks. streiker, streikestøttearbeid og aksjoner. AKP(m-l) er det eneste partiet som går til kamp mot begge de to supermaktens trusler mot Norge, og mot supermaktene USA og Sovjets overgrep mot folk over hele verden, og mot deres sabelrasling og trusler om en ny verdenskrig. AKP(m-l) er det eneste partiet som har pekt ut en revolusjonær vei for arbeiderklassen. Kort sagt: AKP(m-l) er

det eneste kommunistiske partiet i Norge. Rød Ungdom er AKP(m-l)s ungdomsorganisasjon, og det er vi stolte av.

— Rød Ungdom er en del av en **internasjonal bevegelse**. Over hele verden har det vokst fram nye kommunistiske grupper og partier etter at de gamle, som f.eks. NKP i Norge, forfalt til reine Moskva-filialer. I en rekke land som f.eks. Spania, Kambodsja og også i Øst-Europeiske land som Polen, Sovjet og Tsjekkoslovakia, samt i hele Europa, Asia, Latin-Amerika, USA og Canada, finnes det i dag ml-bevegelser som står i spissen for arbeiderklassens kamp og kampen mot supermaktene i disse landa, mot undertrykking, mot fascisme. AKP(m-l) har

avleder arbeiderklassens kamp fra den eneste linje som kan føre til revolusjon og frigjøring.

Vi kaller AP, SV og NKP for borgerlige arbeiderpartier fordi de retter seg til arbeiderklassen, men har en politikk som tjener borgerskapet og bidrar til å forlenge kapitalismens eksistens i Norge.

NKP og SV kaller seg marxister, men de har revidert marxismen og forvrengt den til ei linje som er ufarlig for borgerskapet: De er revisjonistiske partier, og må bekjempes fordi de står i veien for ei revolusjonær utvikling i arbeiderklassen.

Og ikke nok med det: Disse partiene og deres ungdomsorganisasjoner SU og KU forsvarer varmt den ene supermakta Sovjet, kaller det et sosialistisk land, og er

aktive propagandister for deres falske fredsprat.

Revisjonistene sjøl hevder at vi dermed har kalt alle som støtter dem for reaksjonære. Dette er en grov løgn. Tvert i mot mener vi at de aller, aller fleste som sympatiserer med SV og NKP gjør dette fordi de virkelig ønsker og har interesse av sosialismen, men at de ennå ikke har innsett at NKP og SV ikke er revolusjonære men borgerlige partier.

Derfor er det en av våre viktige oppgaver å vinne de som ennå ikke har innsett revisjonismens karakter for ei virkelig revolusjonær linje, og for å bryte med de borgerlige arbeiderpartienes ungdomsorganisasjoner.

Hva betyr hetsen?

Med Arbeiderbladet i spissen har borgerskapet i det siste satt i gang en voldsom anti-kommunistisk hetskampanje, retta mot AKP(m-l). De villeste løgner har blitt satt ut om marxist-leninistene, progressive tillitsmenn har blitt suspendert fra fagforeningene, vi har sett en rekke politiske oppsigelser som f.eks.

på Hamnerverket i Stavanger. AP har også kjørt ut mot streikestøttekomiteene spesielt hardt og påstått at pengene ikke kommer fram dit de skal, men havner i AKPs lomme.

Hva er grunnen til at borgerskapet og spesielt AP er så redde for dette »promil-

gode forbindelser med en rekke av disse partiene og gruppene, og Rød Ungdom har forbindelse med en del av deres ungdomsorganisasjoner. Spesielt nære er forbindelsene med kommunistene i Kina og Albania.

Det er denne bevegelsen som står i spissen for folkenes kamp verden over, og som leder an i væpna frigjøringskamp og i å bygge sosialismen i de landa der revolusjonen har seira.

— Rød Ungdom er den eneste ungdomsorganisasjonen i Norge som kjemper mot begge de to supermaktene. Unge Høyre er i dag den fremste forsvarer av USA-imperialismen blant ungdommen, mens Sosialistisk Ungdom og spesielt »Kommunistisk» Ungdom gjør sitt beste for å forsvare supermakta Sovjets overgrep, og sammen med AUF forsvarer både

Unge Høyre, SU og KU supermaktens falske prat om at de har fredelige hensikter og at det går mot fred og avspenning i verden.

Rød Ungdom sto klart i spissen for solidaritetsarbeidet med de Indo-Kinesiske folkenes kamp blant ungdommen, og vi slåss også mot den imperialismen som dekker seg bak en »sosialistisk» frakk: Sovjets invasjon av Tsjekkoslovakia f.eks.

— Rød Ungdom er den eneste ungdomsorganisasjonen som står for kamplinja — mot krisa. Krisa i hele den kapitalistiske verden de siste åra har ført til voldsomme angrep på arbeiderklassens kår, arbeidsløshet og permitteringer er større enn noensinne — ikke minst blant

Tegning: Klassekampen

lepartiet» som de kaller det? For å si det kort: De er livredde for makta si, de er livredde når de plutselig skjønner at dette lille partiet virkelig er i stand til å mobilisere arbeiderklassen og true makta deres, true deres forræderiske planer for tariffoppjøret, true deres klamme hånd over fagbevegelsen og virkelig reise kamp mot klassesamarbeidet.

I den situasjonen er de villige til å ty til alle midler: Først løgner, provokasjoner og suspensjoner, seinere kanskje forbud mot Partiet.

AKP(m-l) har i den korte tida det har eksistert virkelig vist at det er dugelig som en kampledelse og stått i spissen for streiker og støttearbeid. I en situasjon da borgerkapet er herja av krise, er dette spesielt farlig. Det truer planene deres for et tariffoppgjør som ikke er noe mindre enn en skandale for arbeiderklassen, det truer deres posisjoner, og på sikt truer det hele makta deres. Derfor er de alvorlig redde, derfor tyr de til denne hetsen.

Men kampene den siste tida har vist at om hetsen møtes og arbeidsfolk står sammen og går ut i kamp, så slår hetsen tilbake som en bomerang: Arbeidere i

undgommen. Aspengrens svar på dette er at vi må spenne inn livreima og samarbeide med kapitalen. Rød Ungdom er den eneste ungdomsorganisasjonen som prinsipielt aviser LO-toppens lurerier med samordna oppgjør og Kleppe-pakke i tariffoppjøret, og som konsekvent støtter alle som går til streik for sine krav.

Rød Ungdom er også den eneste ungdomsorganisasjonen som har jobba aktivt i den store streikestøttebevegelsen som har blitt reist, og som bl.a. Hammerverk- arbeiderne uttalte var ei forutsetning for at de kunne fortsette streiken. Både SU, KU og AUF har gått til angrep på streikestøttekomiteene, og direkte sabotert støttearbeidet ved å kreve at det skal gå gjennom Aspengrens apparat i fagbevegelsen.

— Rød Ungdom står for kamplinja i

elevbevegelsen. I interesseorganisasjonene for elevene som NGS og YLI har Rød Ungdom i alle år stått for å aktivisere elevene til kamp, mens Unge Høyre og AUF har forsøkt å passivisere elevbevegelsen med korridor- og pratepolitikk. Også SU har gått åpent ut mot kamplinja i elevbevegelsen ved å samarbeide åpent med Unge Høyre i NGS, og ved ville angrep på den linja YLI står på.

Gjennom alle år har Rød Ungdom stått i spissen for de kampene som har blitt reist på skolene, fra kampen mot de normerte prøvene i 71 til kampen for de demokratiske rettighetene i dag.

— Rød Ungdom står for marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning. Over 100 års klassekamperfaring er mesterlig oppsummert av de store klassikerne Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung.

kamp lærer fort hvem som er deres virkelige venner og hvem som er deres fiender. Streiken på Jøtul er bare ett eksempel på dette, men ennå et eksempel på at pengene fra streikestøttekomiteene kommer fram, ja ikke bare det, de er unnnværlige fordi LO-ledelsens streikekasse er låst med sju segl og investert gjennom Landsbanken i ett eller annet kapitalistisk foretakende.

Vi tar hetsen som uttrykk for at vi er på rett vei, men samtidig er vi mot den fordi den er tvers gjennom løgnaktig, og fordi den ikke bare rammer ml-bevegelsen, men retter seg mot hele arbeiderklassens kampkraft.

Hvordan står revisjonistene i SV- og NKP-ledelsen i denne saka? De har vist seg som villige klakkører for AP/LO-toppen også i denne saka. SV og NKP har kjørt åpent ut mot streikestøttekomiteene, kjørt hets, løgner og splitt i frontorganisasjoner som f.eks. Chilekomiteen, og på en del steder som f.eks. Nyland i Oslo stått klart i spissen for å få progressive tillitsmenn suspendert fra fagforeningene. Dette viser klart revisjonismens karakter: Støtte i ord til kampen, men febrilsk motstand når det virkelig reises kamp, og motstand mot alt som kan bidra til å styrke, støtte og utvikle kampen videre.

Organiser dere !

Som du ser av brosjyra – RØD UNGDOM har stilt seg mange og store oppgaver. Dette krever at vi blir flere – mange flere. Vi vokser hele tida, men for sakte synes vi sjøl.

Derfor er denne brosjyra en oppfordring til deg som er enig med oss i

fagforeninga, på skolene, leser våre aviser eller går i klassekamptog på 1. mai, som sympatiserer med vår politikk: Meld deg inn i Rød Ungdom!

Vi veit at det finnes tusenvis av ungdommer som er mot kapitalismen og

Marxismen-leninismen er arbeiderklassens teori, klassens våpen og veiledning til handling, til revolusjon.

– **Rød Ungdom står for revolusjon, for proletariatets diktatur.** Erfaringene fra Kina og Albania lærer oss at alt prat om sosialisme gjennom storting og statsovertakelser er løgnprat. Skal det bli sosialisme i Norge må folket reise seg med våpen i hånd for å slå ned borgerskapet og deres supermaktsvenner, opprette proletariatets diktatur, og undertrykke folkets fiender som vil kontrarevolusjon og tilbakevending til kapitalismen. Erfaringene fra land som Veitnam, Kambodsja og Albania viser klart at et lite folk kan bekjempe en stor fiende hvis det samler seg, griper til våpen og ledes av en riktig politisk linje, av et kommunistisk Parti. Disse erfaringene gjelder også for Norge, og Rød

Ungdom er den eneste ungdomsorganisasjonen som slåss for revolusjonen og proletariatets diktatur.

– **Rød Ungdom står for den demokratiske sentralismen.** Demokratiet i Rød Ungdom sikres gjennom aktiv, og livlig diskusjon på alle plan, og når en avgjørelse først er tatt så sikres gjennomføringa av saka gjennom sentralismen: Vedtak er bindende og forpliktende for alle plan i organisasjonen. Bare slik kan medlemmenes vilje omsettes i aktiv handling fra organisasjonens side. Bare slik kan Rød Ungdom være et kjempende redskap i hendene på medlemmene i den revolusjonære kampen.

– **Kort sagt: Rød Ungdom er organisasjonen for all arbeider- og skoleungdom i Norge som vil slutt på krig, imperialisme og utbytting, som vil revolusjon.**

for sosialismen, og som synes Rød Ungdom står for en bra politikk. Det er bra med sympati. Men det er først når du er organisert at dine meninger blir omgjort til en kraft, en kraft som kan forandre verden.

Partiet og det arbeidende folkets ungdom trenger et større og sterkere Rød Ungdom. Det trengs folk til å selge aviser, skrive veggaviser og dele ut løpesedler, drive med kvinnekamp, anti-imperialistisk arbeid, streikestøtte og ledelse av interessekampen. Det trengs folk til å utforme og utbre Rød Ungdoms politikk. Derfor trenger Rød Ungdom deg.

Men vi mener at du også trenger Rød Ungdom. Gjennom diskusjoner er du med på å utforme Rød Ungdoms politikk. Du får muligheten til å ta opp ting du lurer på eller er uenig i, du vil utvikle deg politisk. Du blir en del av kameratskapet og miljøet i Rød Ungdom.

Noen tror at det stilles svært strenge krav for å bli med i Rød Ungdom, at man nærmest må være allviter og kunne Marx på fingerene for å bli med. Dette er feil. De krava vi stiller er at du sympatiserer med Rød Ungdoms politikk og er villig til å arbeide for den.

Det er forskjell på opptakskrava i Rød Ungdom og i Partiet. Rød Ungdom er en masseorganisasjon for ungdom, en organisasjon der unge kampvillige folk kan bli med og utvikle seg til kommunister gjennom kamp og skolering. Det er ikke noe krav at en skal kjenne til marxist-leninistisk teori før en blir med, skolering vil du få i organisasjonen, skolering som er knytta til de politiske oppgavene Rød Ungdom jobber med.

Hvis du allikevel synes at du veit for lite, har vi ett råd: Bli med! Vi kan garantere at du lærer mer innafor Rød

Ungdom enn utafor. Vi driver diskusjoner for å lære mer, for å kunne kjempe bedre. Du står i akkurat den samme situasjonen som alle andre som har blitt med, det er i organisasjonen, gjennom arbeidet og studiene at du lærer stadig mer og løser vanskelige problemer.

Du lurer kanskje på om det er sånn som borgerskapet sier: At marxist-leninister er en slags overmennesker som driver med politisk arbeid 24 timer i døgnet, og at du må kutte ut gamle venner, hobbyer osv. hvis du blir med. Dette er sjølsagt tøv. Vi jobber ikke isolert fra folk, tvert i mot så er vårt mål å vinne stadig nye folk, og da kan vi sjølsagt ikke kutte våre bånd til dem.

Samtidig er det sånn at vi er aktive. Fienden er sterk, og revolusjonen kommer ikke rekende på ei fjøl fra ingenting. Vi har satt oss som mål å forandre verden, og da må vi sjølsagt være aktive og jobbe for det.

En del er kanskje enige i mesteparten av vår politikk, men lurer allikevel på å melde seg inn fordi det er enkeltsaker dere er usikre på.

Til det er å si: Alle ting dere er uenige i eller usikre på må dere kreve å få diskutert.

Men: Du må skille viktig fra mindre viktig. Vi lever i ei tid da mulighetene for både krig og revolusjon øker, krisa holder tusenvis av ungdommer i arbeidsløshet, streikebevegelsen øker på.

Det er ei tid som krever et sterkt Rød Ungdom mer enn noengang før. På et sånt tidspunkt mener vi det er helt feil av deg å la uenighet eller tvil på mindre saker hindre at du organiserer deg og blir med i kampen.

I dag krever kampen en viktig ting av deg – organiser deg i Rød Ungdom!

UTGITT AV

Rød Ungdom

BOKS 610, SENTRUM OSLO 1.

Trykt i offset hos
A/S Duplotypekk
Oslo 1976